

ת"פ (ירושלים) 26354-09-23 - מדינת ישראל נ' ישראל פרידמן

ת"פ (ירושלים) 26354-09-23 - מדינת ישראל נ' ישראל פרידמן שולחן ירושלים

ת"פ (ירושלים) 26354-09-23

מדינת ישראל

נגד

ישראל פרידמן

בית משפט השלום בירושלים

[30.03.2025]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל חמישה אישומים. האישום הראשון מייחס לנאשם עבירות הסגת גבול כדי לעבור עבירה, התקהלות אסורה והיזק בזדון בצוותא; באישום השני מיוחסת לנאשם עבירת המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור לפי סעיף 155 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); באישום השלישי מואשם הנאשם בעבירות התפרעות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו; באישום הרביעי מואשם הנאשם בעבירות היזק בזדון וחבלה במזיד ברכב ובאישום החמישי מואשם הנאשם בעבירות הסגת גבול כדי לעבור עבירה והתקהלות אסורה.
- לפני טענה מקדמית, שלפיה עובדות האישום השני אינן מקימות את העבירה שבה מואשם הנאשם באישום זה.
- על פי המתואר בעובדות האישום השני, ביום 28.11.22 התקיים בגינה הציבורית ברחוב עזרת התורה בירושלים אירוע קהילתי, בשיתוף משטרת ישראל, כבאות והצלה ותושבי השכונה, במטרה לחזק את קשרי הקהילה עם כוחות הביטחון וההצלה, להכין את תושבי השכונה לתקופת החורף וללמדם זהירות באש בתקופה זו. באירוע השתתפו עשרות ילדים ונערים בגילי 8-14. בשעה 14:10 או בסמוך לכך, התקהלו הנאשם וכמאה אנשים אחרים ונכנסו אל הגינה על מנת למנוע את קיום האירוע. הנאשם והאחרים צעקו אל עבר הילדים במטרה להפחידם והפריעו להתנהלות התקינה של האירוע. ילדים רבים נבהלו ופרצו בבכי, וחלקם אף עזב את האירוע. הנאשם והאחרים סירבו לעזוב את הגינה חרף קריאות השוטרים כי יתפנו מהמקום. כתוצאה מההתפרעות נאלצו הילדים, שוטרים משטרת ישראל ואנשי הכבאות וההצלה להיכנס אל תוך מבנה סמוך, על מנת לקיים את האירוע ללא הפרעה. הנאשם והאחרים המשיכו במעשיהם, סירבו לעזוב את המקום חרף הקריאות החוזרות של השוטרים כי יתפנו מהמקום, וחלקם אף ניסו לפרוץ אל תוך המבנה.
- ב"כ הנאשם טוען כי עובדות כתב האישום אינן מתארות את הוראת ההתפזרות שניתנה ובאיזה שלב. המאשימה מבקשת לדחות את הטענה וטוענת כי סעיפים 3 ו-5 לפרק העובדות מקימים את כל יסודות העבירה.
- דין הטענה להידחות;
- בסעיף 3 לפרק העובדות באישום השני נכתב מפורשות כי הושמעו קריאות של שוטרים להתפנות מן המקום וכך גם בסעיף 5 לפרק העובדות. אמת, לא נכתב מפורשות מי השוטר שהשמיע את הקריאה, מה היתה השעה המדויקת שבה היא הושמעה, וכיצד הודיע אותו שוטר על נוכחותו במקום- האם בתקיעת חצוצרה, בשריקת משרוקית, בירי אור או בכל אמצעי אחר- כנדרש בסעיף 153 לחוק העונשין. עם זאת, מקובלת עלי טענת המאשימה, כי מדובר בסוגיה ראייתית, וכי עצם השמעת הוראת הפיזור, במהלך ההתפרעות, והעובדה כי לאחריה הוא סירב לעזוב את המקום והמשיך במעשיו, מופיעים בתוך עובדות האישום, ודי בכך.
- הבקשה נדחת.
- המזכירות תודיע לצדדים ותעביר את התיק לעיון סגן הנשיא, כב' השופט מינטקביץ', על מנת שיחליט על הקצאתו. ניתנה היום, א' ניסן תשפ"ה, 30 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.